

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdaje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 7. Pododsek za carinsko in trgovinsko zvezo je sprejel člen IV., tiče se carinskih tarifov. Sklenil je tudi, da se napravi nov splošni carinski tarif do konca leta 1892, nadalje, da se odpravi mlinarski promet.

Dunaj 7. Pododsek za carinsko in trgovinsko zvezo je, odklonivši vse preosnovne predloge, sprejel člen V, tiče se pobiranja in uprave carine, nadalje člena VI. in VII., tiče se prevažanja po vodi.

K členu VI., tiče se prevažanja po vodi, je predlagal poslanec Schwegel, naj se uvede enak red za mornarje, kakor je za trgovinsko mornarico obeh delov. Poslanec Basevi je predlagal, naj se pristojbine, ki se pobirajo v pristaniščih, razdelijo po kvotnem ključu. Trgovinski minister Dipauli je pripomnil, da se red za mornarje trgovinske mornarice v kratkem predloži zbornici. Da se ni rešil že dosedaj, je iskati vzroka v parlamentarnih razmerah. Tudi o zasebnem vožnem pravu je izdelan načrt zakona in so se že pričele razprave med dotičnimi činitelji. Minister je zatrdil, da vlada vse stori kar je v njeni moči, da se pospešuje pomorsko plovstvo.

Dunaj 7. Pododbor proračunskega odseka za posvetovanje o zakonu, tiče se izboljšanja plač državnimi služabnikom, je sklenil danes, da v prihodnji seji preide v specialno razpravo o premenjenem načrtu poročevalca.

Dunaj 7. Pododsek za bančne in valutne predloge je sprejel člen I., tiče se naloge in grba banke, tako tudi člen II. o glavnem in postranskim zavodih in o hipotečnih oddelkih. Preosnovni predlogi so se odklonili.

Dunaj 7. Pododbor za bančne in valutne predloge je sprejel pet členov predloge in sicer one o delniškem kapitalu banke, o dnevu in kraju splošnega shoda kakor tudi o volitvi generalnega

svéta. Odklonili so se vsi preosnovni predlogi. Sprejel se je tudi člena XXI. odstavek 1., tiče se oblasti generalnega svéta.

Budimpešta 7. (Zbornica poslancev.) Po dveh glasovanjih po imenih, katera je predlagala opozicija, se je prešlo na dnevni red. Ministerski pred. baron Banffy je izjavil da je vlada že večkrat pojasnila stališče, katerega se vedno zavzema, in to je, da je v korist deželi, ako se obnovi carinska in trgovinska zveza z Avstrijo, opozicija ji torej po krivem očita, da molči. Kaj se zgodi, ako se ta zveza ne bode mogla obnoviti, o tem se ne more govoriti ta trenutek, osobito ne, ker se je pričela tudi v odsekih v Avstriji specialna debata o pogodbi, in so se dogovorile obe vladi, da se ne bodo ukrepale meritorične preuredbe.

Budimpešta 7. Nuneij ogerske kvotne deputacije, katerega je sestavil poročevalec dr. Falk, izjavlja, da ni moči vsprejeti poslednjega predloga avstrijske kvotne deputacije in obširno navaja vzroke za to.

Pariz 7. Zbornica se v današnji seji peča s overovljenjem volitev. Dosedaj se ni dogodilo nič posebnega.

Razprava o interpelaciji gledé Fašode se je določila za jutri.

Pariz 7. Kazenska komora kasacijskega dvora se je bavila danes s preiskavo, tiče se revizije procesa Drevfus. Vsa, vrata ki vodijo k sodnem dvoru, so stražili strogo. Širi se vest, da izpusti danes vojaško sodišče Pikarda, in ga izroči civilnemu sodišču.

Atene 7. Ministerstvo je podalo svojo ostavko. Zbornica poslancev se je sklicala za dne 15. novembra.

Carigrad 7. Kakor javljajo s Krete, se je včeraj izvršila izročitev in tudi turški vojaki so zapustili Kreto. Ostalo jih je samo 200 na otoku.

Carigrad 7. Štiri vlasti še niso popolnoma jedine o dostojanstvu princa Jurija kakor višega

komisarja na Kreti, radi tega še ni došlo turški vladi nikako obvestilo.

Baron Malfatti o položaju.

II.

Mi ne moremo torej pritrditi menenju gosp. barona Malfattija, da bi bil že pred durmi propad duvalistične oblike monarhije. Pričakujemo pa, da ne bode mislil nikdo, da se hočemo s tem kakor-sibodi potezati za uredbo, kateri je vrhni namen izrečno protislovanski, uredbo, ki se je zasnovala, preko narodnostnih odnošajev, preko koristi monarhije, v jedini ta namen, da se onkraj zagotovi za vse čase madjarsko, takraj pa nemško nadvladje. Ne le, da se kakor Slovani ne moremo in ne smemo potezati za tako uredbo, ampak dolžnost nam je delati vztrajno in obračati vso svojo skrb in vse svoje napore v to, da se taka, proti veliki večini prebivalstva te monarhije naperjena uredba odpravi, ali da se duvalizem vsaj preosnuje od vrha do tal.

To smo morali povdariti, ker ne bi hoteli, da nas kdo razume krivo, ko trdimo, da polom duvalizma in personalna unija, kakor neizogibna naslednica istemu, nista tako blizu, kakor misli g. baron Malfatti.

Je mnogo tehtnih vzrokov, ki nas silijo do tega menenja. Jednega glavnih teh razlogov pa je iskati — čudno se glasi to, a vendar je res — v Madjarjih samih!

Baron Malfatti je povdarjal sam, da niti najhujši med hudimi, da niti somišljeniki Košutovi ne prezirajo velikih koristi, ki jih ima ogerska polovica od tega, da je združena z našo polovico. Kako bi mogli prezirati to!? Kolike so jim pred vsem gospodarske koristi! V nagodbi, obnovljajoči se vsakih 10 let, je najbolje preskrbljeno za varovanje glavne koristi ogerske polovice kakor poljedelske države, a iz razmerja, ob katerim mora naša polovica pla-

PODLISTEK.

Kralj & Comp.

Slika s počitnic.
Zvršetek.

Bilo je pred dobrimi štiridesetimi leti. Bitnie ja bil nevarno zbolel. Prišli so ga obhajati. V tistem času se je njegov oče toževal s svojim sosedom, ki mu je po krivici vzel kos svetá. In bolni Bitnie je videl v svojem zamaknenji, baš ko so ga obhajali, angelja, ki ga je vprašal, če odpusti on — bodoči hišni gospodar — svojemu sosedu krivico. Bolnik je rekel: »Odpuščam«. Angelj: »Glej, če mu ti ne bil odpustil, bi bil jaz pogubil njegovo dušo!« Potem mu je angelj pokazal vice, pekel in nebesa. V vicah jih je bilo silno veliko. Pogublence je videl iz treh fara: iz javoriske so bili štirje, iz seljaške sedem in iz zaloške samo dva. Koliko jih je bilo pogubljenih iz Malega trga, ni utegnil pogledati. I zveličanih je bilo največ vojakov. Krasno se je svetila njih nebeška oprava... In potem mu je angelj predstavil dekle, s katero se bo Bitnie poročil. In res se je tako zgodilo. Videl je Bitnie dalje, da bo imel deset otrok s to deklico: osem fantov in dve punici. In tudi to se je zgodilo. Pet sinov je Bitnie imel že pri vojaki-

do tega časa, ko je Kralju v dokaz prijateljstva pravil o svojem zamaknenji; jeden mu je celo tam umrl. Tolažilo v tej nesreči mu je bilo prepričanje, da je izvestno izveličan, ker je bil vojak...

Kralju je danes Bitničeva prijaznost prav služila...

»Kaj bo dobrega?« vprašal je Bitnie svojega prijatelja.

»Sam ne vem, ali bo kaj dobrega ali ne!« je odgovoril Kralj in napravil dolg, zanimljiv uvod, polagoma prešel do glavne stvari in konečno znil: »Stvar je taka, da mi vi prav lahko pomorete. To največ zaradi tega, ker jaz letos postanem vojak in bi mi napoti bilo, ako bi mi Poldetov hlapec delal sitnosti. Vi hlapec ozdravite s tistimi Vašimi obliži ali ga vsaj pregovorite, da tožil ne bo!«

»Ne vem!...«

»Ej, dobro veste! Vaši obliži so dobri, to vam je potrdil sam okrajni zdravnik, ko vas je zaradi njih dal zapreti, ker ste mu bolnike jemali izpred nosa. Ako bi pa že ne pomagali, pa imate dober jezik... Pa pomislite te sitnosti, v katerih bi bil jaz, če bi oni tožil! O, preveč sva prijatelja, da bi mi vi želeli kaj tacega!«

»Dobro! Zaradi tega, ker si potrjen in sem tvoj prijatelj, ti poskusim to stvar... Sedaj pa stopi z menoj, da izpijeva par čašice jagodovčka!

Takege ti še duhal nisi! Financar ga tudi ni okušal...«

In kdo je bil osramočen po tej aferi?

Vsi tisti, ki so visokošolcem privoščili kar največ hudega...

Bitnie je polagoma uveril Poldetovega pacijenta, da mu ni sile... da mu gotovo pomagajo obliži, katere mu je naslinil čez rane...

Zdravnik Štupa se kar ni smel več pokazati v gostilno, kjer so sedeli visokošolci... In če je bil kje, kamor so prišli Kralj & Comp. jo je takoj odkuril; kajti niso ga pustili prav nič v miru...

Nekoč mu je Kralj dejal: »Gospod Štupa, ali ste res vi nekaj zdravili županove žene pinčeta?«

»Hudiča, kdo vam je to pravil?!«

»Ravno na mrtvaški oder ga polagajo in sveče mu prižigajo!«

Ne da bi bil plačal, je odtekel Štupa iz gostilne. Odslej se niso več pogledali z dijaki...

Še slabše se je godilo Pustotarjevemu Joži. Tekom bolezni Poldetovega hlapec se je bil zaljubljal prav v vsako žilico svojega srca in svojih revnih možgan v Lenkino Misko. Pa deklica je bila neusmiljena. Še prijaznega pogleda mu ni privoščila. Tembolj pa je nje sree gorelo za Kralja, katerega duševne sile in prirojena premetenost ji je strašno imponovalo...

čevati ogromni del ukupnih stroškov, ob trgovinski in carinarski uredbi, urejeni v prvi vrsti se stališča ogerskih interesov, erpijo Madjari ogromnih sredstev za povspesjevanje svoje industrije na škodo naši. Ogerska je storila v teh 30 letih ogromnih naporov za povzdigo narodnega gospodarstva samega, ona ustvarja velika industrijalna podjetja, ona ubija našo trgovino — glej Reko-Trst! — vsemi možnimi olajšavami v tarifih za prevažanje, a vse to jej je mogoče po dobičkih, ki jej prihajajo iz sedanje duvalistične uredbe monarhije. Se svojo premeteno politiko, po spretnem izkoriščanju razmer in po grehah, ki jih ima na svoji vesti nemški liberalizem, ki je ob snovanju duvalizma brezvestno in v svoji brutalni sebičnosti žrtvoval življenske koristi te polovice, da bi le zagotovil sebi gospodstvo v tej polovici, kateri grehi delujejo neizprosno dalje kakor prokletstvo — so dosegli Ogri, da z avstrijskim denarjem — v avstro-ogerski banki in na vseh industrijalnih podjetjih na Ogerskem je naloženi kapital po ogromni večini avstrijski — duše našo trgovino.

A kaj naj rečemo o politični poziciji Madjarstva? Kakor odločujoči činitelj v vevlasti avstrijski so oni, Madjari, vevlast. Ali ne nosi madjarskega pečata vsa naša vnanja politika? Ali nima naša politika na Balkanu izrečno madjarskega kolorita? Ali ne provzročuje madjarski upliv, da je naša balkanska politika v vednem navskrižju z narodnim in verskim čutstvom balkanskih narodov, vsled česar zgublamo simpatije in z simpatijami tudi tržišče za svojo industrijo? Madjari igrajo prvo vijolino in so v ukupnosti z nami res važen činitelj evropske politike. A kaj bi bili brez nas, prepuščeni sami sebi, gospodarski onemogli, razjedeni po notranjih bojih in brez soplemenske zaslombe na zunaj?!

Seveda ropočejo Košutovei, in za njimi vsi drugi, ter groze personalno unijo in zahtevajo ločenje. Ali to nas ne sme motiti preveč, kakor nas ne smejo motiti tudi parlamentarni boji med vladno večino in opozicijo v parlamentu ogerskem. V nobeni državi evropski morda tako lepo ne — soglašati vlada in opozicija, kakor na Ogerskem. Cilj ima je isti. Vsi tisti boji v resnici niso drugzega, nego fino proračunjena razdelitev ulog. Opozicija žuga, razgraja in je nezmerna v zahtevah, da le more tudi vlada veliko veliko zahtevati na mero dajnem, visokem mestu in potem tudi malec — odjenjati! Taka taktika jim donša zlatega sadu in poleg tega moreti vlada in večina se paradirati se svojo — »zmernostjo«. Ta ista igra se uprizarja tudi sedaj z navidezno obstrukcijo v parlamentu budimpeštanskem in zaključek vsemu bode bržkone zopet — nagodba, ugodna Madjarom, naj se že sklene parlamentarnim ali neparlamentarnim potom. In ob takem položaju da bi se Madjarom v resnici mudilo z ločenjem, s personalno unijo? Ne verujemo. Madjari so preveč navihani politiki, da bi kar zapuščali toli ugodno pozicijo ter se spuščali na visoko morje v toli šibki ladiji, kakoršna bi bila

Ko so nekega večera stali vsi trije visokošolci pod oknom Kraljeve kmečke ljubice in je bil Kralj baš v najhujšem teku svoje ljubezenske zgovornosti, pritolkel je iz Smolevega sem po robah Pustotarjev Joža. Tudi on je hotel Miki peti o ljubezni, kakor zaljubljen petelin...

Visokošolci so ga zapazili, kako se je plazil tam okoli, ne da bi si upal blizu...

»Joža, ali ti gosenice objedajo zelje?« je vprašal Lemež, držeči v jedni roki kolee, z drugo pa lestvo, po kateri je bil Kralj splezal k Miki.

»Pojdi sem, Joža!« se je oglasil Goslar. »Pojdi sem, pa nas stisni in zmečkaj, kakor tvoja mati starejo gosenice, obirajoče zelje... Saj si močan... Gotovo še nisi pozabil veselice!«

Joža je nekaj zagodrnjal in se zakadil med nja. Lestva se je seveda zvrnila, pa ni se zgodila nobena škoda; kajti Kralj je bil že pri Miki...

Kmalu sta Joža ukrotila Lemež in Goslar in ga položila na tla. V tem se je oglasil Kralj z Mikiinega okna:

»Položita ga no v ono-le korito pod hlevom, da se mu ohladi malo njegovo prevroče srce...«

Položila sta ga, da je bil ves moker, ko se je izkobil iz korita; potem pa sta ga nakurila nazaj v Smolevo...

Zjutraj zgodaj so pa visokošolci odvriskali domov.

Spisal J.

samostojna država Ogerska. Ne trdimo, da bi Madjari sploh ne mislili na tako samostojnost, ali hiteli pa ne bodo, marveč bodo gledali, da se popred čim bolj možno okrepe — ob avstrijski opori.

Prihodnjič hočemo predstaviti gosp. baronu Malfattiju že omenjeno madjarsko pričo, poslanca pl. Asbotha.

Na korist zavodu sv. Nikolaja.

Govorila gospa K. Ponikvarjeva na veselici dne 1. januarja t. l.

Kar storiš za se, to že s tabo izgine,
Kar storiš za narod, ostane vselej;
Donesi le kamen za gradbo očine,
A rasil naprej na podlagi bo tej;
Pomogel si s tem ji k višavi, lepoti
In del tvoj ostane v poslopja celoti.

Da, nocojšnji večer ste pripomogli vi vsi, da se vzida zopet nov kamen v zgradbo očine. Ta kamen pa ni najmanjši, a tako neznaten tudi ni. Pač pa trdim smelo, da je izmed najlepših del človeškega uma. To delo pa je zavod sv. Nikolaja, o katerem ste že čitali po časopisih in v pravilih, ki so se razposlala na vse strani in vsacemu, o katerem se je le mislilo, da slovensko čuti in misli.

Kolike koristi in neprecenljive vrednosti je ta naprava, tega ne moremo umeti še sedaj; to nam pokaže prihodnost. Vemo pa, da je namen človekoljuben, plemenit. Kdo bi ne stegnil rešilne roke svoje, ko vidi, koliko mladenk se potaplja dan na dan v morji tujinstva?! In bi zamogli mi še mirno gledati in stati, ko se pogražajo v blatu nizkega življenja?! Če že varujemo deco svojo pred potujčevanjem, se splačuje naš trud tem obilnejše, ako obvarujemo že matere pred propadjo, če jih vodimo in poučujemo v narodnem duhu. Dekleta, ki prihajajo z dežele v mesto, postajajo prej ali slej same svoje gospodinje in matere. Kako naj vzgaja taka mati svojo deco, ko je praznosta v njenem sreju, ko obdaja tema njeni duh?! Kako pa bi moglo biti drugače, ko je nihče ni poučil, da je naš jezik lep, da se ga ne smemo sramovati pred tujci, da ima iste pravice, iste prednosti kakor drugi jeziki?! Nadalje, da imamo tudi mi svojo milo domovino, katero moramo ljubiti z vsem sreem, z vso dušo, da — nad vse! Povedal jej tudi ni nihče, da je pošteno ime in čista vest več vredna, nego vsi zakladi sveta. Ali nihče ni govoril osamljenemu dekletu nikoli tako na srce. Nikdo se ni brigal za njo. Ni čuda torej, če propada moralno. Ni čuda, da postajati naši nasprotnici ona in vsa njena družina; naši sovražnici, ko jima je tuji duh prodel v mozeg, v srce?

Domovina nam kliče: Dajte mi krepostnih, značajnih, zavednih mater! Kaj pomagajo učilnice, društva, shodi, če pa je naše družinsko življenje gnilo?! Mati je prva učiteljica in vzgojevalnica svoje dece. Zato se ne sme odslej pogubiti ni edno slovenske bitje! Vsako nam mora biti dragoceno! Saj nas stane toliko truda, toliko napora, V to svrhu se je tudi ustanovil zavod sv. Nikolaja, kateri je sedaj, kakor vsaki začetek, še nepopolen, pomanjkljiv. Me pa bi želele, da postane pravo zavetišče in vzgojevališče naših deklet. V ta namen se naj združijo slovenske dame in priproste žene ter naj delujejo na to, da plemenita naprava ne zamre že v kalu, temveč da se zboljša, da se popravi na njej, kar je pomankljivega, da bo, tako preosnovana, ustrezala našim željam in potrebam. Ali pa hočemo prepustiti, naj nosijo le posamične vso težo bremena, vso odgovornost? Kaj zamore poedina tudi ob najboljši volji? Le združene moči zamorejo delovati uspešno. V pravilih, ki so se razposlala širom domovine naše, je pisano, da tržaške Slovenke snujejo zavetišče! Koliko pa jih je, ki se zanimajo za stvar, koliko jih je, ki bi prihajale med svoje priproste sestre z dobrim nasvetom? Kje so, da bi prihiteli se svojo žrtvijo na altar domovine? A kaj pravim: žrtvijo?! Mila domovina naša v svoji skromnosti ne zahteva nikakoršnih žrtev. Ne zahteva ne našega lišpa, ne naših dragocenosti. Tudi družinske sreče noče motiti. In nikogar ne odteguje od njegovih opravil. Prosi pa pomoči, podpore od vsacega po njegovih močeh.

Priznati moramo, da se v nas razmerno veliko stori za narodno stvar. A lahko bi storili mnogo več, če bi ne gledali premožnejši toliko na svoje ugodnosti in da bi bilo v revnejših več zmernosti. Koliko jih je, ki se ne premaknejo ni za ped v prid naroda svojega, kamo-li da bi se kedaj pa kedaj zatajili v svojih razvadah!

Poleg materialne podpore treba domovini naši tudi ljubezni njenih hčera in sinov. Oh, kako silno pogrešamo gorečnosti, nesebičnosti, navdušenja! Ali o Bog, kje naj bi bil vir navdušenju, kje naj se ogrevajo naša srca, ko je toliko lahko mišljenosti, mlačnosti, brezbriznosti? Eno samo goreče srce ne zamore raztopiti toliko ledene skorje. Pač pa je ono samo v nevarnosti, da odreveni o tako ledeni sapi, ki veje okoli in okoli. Obupati pa vendar nočemo, če nam tudi domovinska ljubezen donša šestokrat le trpkega sadu: posmehovanje in preziranje od lastnih bratov, zavist od nasprotnikov, mržnja od sosedov in preganjanje od višjih. Gledati ne smemo tu na-se in na svojo korist, ampak na korist naroda. Delati moramo neutrudno, vstrajno, kajti v borbi je rešitev. In prav v tej borbi naj bi se skazale slovenske žene.

Sleherni narod se ponaša se svojimi ženami. Take žene, s katero se bomo mogli ponašati, treba tudi nam. Čitamo zgodovino, vidimo, koliko slavnih hčerk ima bratski nam narod hrvatski! Čim bolj je propadala Poljska, čim večjo bedo in nadlogo se je bilo boriti poljskemu narodu, tem častnejše in sijajnejše so se odlikovale poljske hčerke in matere. Zdelo se je, kakor da se je vsaka zaobljubila, da noče poznati več dolžnosti, nego da služi blagostanju in sreči ljubljene domovine svoje. In žrtvovala so vse: svoje imetje, sebe, družinsko srečo. Kaj naj rečem o domoljubju čeških žena, da ne govorim o drugih narodih, kjer svetijo ženska imena liki svitile zvezde na vseh poljih?! Kaj smo storile pa me do sedaj? Ne glede na one nesrečnice, ki so hladnokrvno zatajile svoj narod, koliko jih je, ki mislijo, da je velika žrtev že to, ako pripoznavajo milostno kedaj pa kedaj, da so Slovenke?! Britka ironija. In vendar naš narod ne nazaduje. Vsi trdijo baš nasprotno. Če torej vse tekmuje, če vse stremi naprej, navzgor, bomo-li me še stale in čakale?! Ne! Vzdravimo se enkrat! Pospešimo korake, da dojdemo kar je zamujenega! Razpnimo svoj prapor, a na njem naj se blišči zlato geslo:

Vse za Boga in domovino!

Politični pregled.

V TRSTU, dne 8. novembra.

K položaju. Neki oficiozni list je menil, da zadnji izbruh Schönererjev proti državi in dinastiji je bil pojav norec, nego pa izdajice. Zato pa da takih govorov ni smatrati resnimi. Stvar utegne biti vendar malec drugačna, nego je menil oficiozni list. Kajti že onega dne ni bilo čuti ni znaka kakega odpora iz vrst nemških poslancev, ko je gazil Schönerer vse, kar mora biti sveto vsakemu poštenemu človeku, a temu molku se je vredno pridružil tudi shod v Građu, o katerem govorimo na drugem mestu. Kaže torej, da Schönerer — ali norec, ali izdajica — vendar ni tako nenevarna oseba, in bi bilo k večjemu še rešiti vprašanje: kateri politiki zaslužijo hude graje: oni, ki slede izdajici, ali oni, ki slede noreu?!

Tudi po današnjih sporočilih z Dunaja bi bilo soditi, da v odločilnih krogih nekoliko drugače sodijo o Schönererjevih infamijah in o njegovem vplivu, nego bi hotel trditi dotični oficiozni list. Danes trde namreč poročila, da se je položnje poojstrilo vsled govora Schönererjevega ter da je možno, da sleherni dan prinese zaključenje drž. zbora. Celo o odstopu grofa Thuna se govori, kateremu ima slediti ministerstvo Dipauli! O opravičnosti ali neopravičnosti teklih ugibanj nočemo govoriti, simptomatična so gotovo za utis, ki ga je napravil najnoveji izbruh Schönererjevega felonizma.

Renomaža. Nemški nacijonali štajerski so imeli torej minole nedelje svoj shod v Građu. Odločujoči glas v takozvani nemški ljudski stranki so si namreč prisvojili strogi gospodje v lepi prestolnici zelene Štajerske. Od tu se vglasbuje sedaj nemški opozicijski orkester. To smo videli nedavno temu. Čim so se gospodje v Građu oglasili, da se mora nemška ljudska stranka povrniti k obstrukciji, že je bila ta stranka ven iz obroča nemške »gemeinbürgschaft« in iz spon nove taktike.

Minole nedelje so se torej zbrali zaupni možje, ki so soglasno sklenili, da je na vsaki način vzdržati nemško gemeinbürgschaft, kateri sklep pa so kar hitro sami uničili z nadaljnim sklepom, da se

nemški nacijonaleci ne smejo družiti ni z nemškimi veleposestvom, ni z nemškimi klerikalei, ni z nobeno drugo nezanesljivo stranko — to bi bili menda antisemitje. Seveda bi bilo vabljivo povpraševati, kaj prav za prav ostane v Avstriji nemški gemeinbürgerschaft, ako so izključeni iz nje konservativci, antisemitje, in sploh vsi »nezanesljivi«, to je vsi oni, ki niso še zbesneli v nemškem fanatizmu?! Ali to nas ne briga dalje, ampak pokazati smo hoteli le, kako so gospodje govorniki renomirali. Tako nam je rekel n. pr. poslanec dr. pl. Derschatta, da Nemeem ni nič do ustave, ker ista itak ni bila nikdar njim na korist, Z obstrukcijsko taktiko pa da so dosegli Nemei toliko, da so se jih drugi začeli bati.

Kar se tiči ustave po nje besedilu seveda ne zveni tako, kakor bi želel kakov Schönerer, ali, ako bi se bil gosp. Derschatta le malec hotel držati ravnila resnice, bi bil moral pripoznati, da Nemei imajo zahvaliti svojo sedanjo silo izključno le načinu, kakor se je praktikovala ustava, da je torej ustava po načinu nje izvrševanja le-stvica, po kateri so lezli Nemei kvišku do one moči, s katero hočejo sedaj strahovati vso državo in vse narodnosti. Če hoče torej g. Derschatta vzbujati domnevanje, da so Nemei jaki vzlic temu da se je ustava izvrševala proti njim, je to le gola neslana renomaža.

Istotako baharija je to, ako pravi Derschatta, da se jih zdaj vse boji. Kajti drugo vprašanje pa je, ali je bilo potrebno, da se jih je tako bala pred vsem državna vlada?! Ni bilo, in da je vlada o pravem času, koj začetkoma, našla pravo besedo na nemško nacijonalne — impertinence, ne vemo, da-li bi bil gospod Derschatta sedaj tako širokih ust.

Pa saj je tudi to prazna baharija, ako vzbuja Derschatta, menenja kakor da vodijo in njegovi tovariši sedanjo nemško nacijonalno revulucijo — glej zadnji Schönererjev govor! —, kajti resnica je sedaj ta, da so vsi ti gospodje veliki in imenitni le dotlej, dokler delajo tako kakor hočeta Schönerer in Wolf. A kdo bi jih zavidal na taki veličini?!

Shod nemškonacijonalnih mož se je zaključil pevanjem pesmi »Die Wacht am Rhein«. Ali gledajo naj, da to večno popevanje ne vzbudi slednjič tudi avstrijskih državnikov iz njih letargije; potem se bode morda drugače pelo tudi žujimi.

Iz Ogerske poslanske zbornice. V večernjši seji se je ministerski predsednik Banffy branil na razne napade na vlado tako glede pogajanja za carinsko in trgovinsko zvezo, kakor tudi zaradi kvote. Glede kvote je rekel, da je za vlado še le potem na času, da se postavi na lastno stališče, ako se razbijejo pogajanja kvotnih deputacij. Ozirom na poslednji nuncij ogerske kvotne deputacije, na katerega pa avstrijska deputacija še ni odgovorila, ta trenotek seveda ni več daleč. Torej zopet grožnje! Več govornikov je napadlo barona Banffyja posebno radi tega, ker je posredoval v aferi Dessewffy. Poslednji je sodnik in ga je baje Banffy hotel prisiliti, naj glasuje za vladnega kandidata, da-si je bil dal že besedo, da bode glasoval za opozicijskega. Baronu Banffyju očitajo torej, da je hotel Dessewffy-a zavesti, naj prelomi dano besedo. Banffy se je izgovarjal, da je bil opravičen poizvedovati, kako stoje stvari v dotičnem volilnem okraju in ako mogoče pridobiti glas višega županijskega sodnika — vendar pa kaže ta afeta barona Banffyja v zelo čudni luči. Razprava se je na to preložila na danes.

Domače vesti.

† **Nadvojvodinja Marija Antonija Toskanska.** Minolo noč je umrla v Gmundenu nadvojvodinja Marija Antonija Toskanska v visoki dobi 84 let. Visoka gospa je bila znana na Primorskem, ker je vsako leto po zimi prihajala na Volosko.

Odlikovanja. Nj. Veličanstvo cesar je podelil dvornemu svétniku in finančnemu deželnemu ravnatelju Ljudevitu Hočevarju v Zadru vi-težki križec Leopoldovega reda s pregledom takse; finančnemu tajniku Josipu Abbrederisu in davčnemu nadzorniku dru. Ivanu Morosiniju zlati križec za zasluge s krono; višemu finančnemu svetovalcu Rudolfu Lyro — istotako s pregledom takse — naslov in značaj dvornega svetnika in finančnemu svétniku Jakobu pl. Kuhačeviću ime in značaj višega finančnega svétnika.

»**Slavizacija.**« Laška gospóda se zgražajo. Obupno vijejo roke in vprašujejo obupno: kje smo, kam smo došli, kam plovemo?! Človek, ki se zvija v obupu, je sicer usmiljenja vredno bitje. Ali oni se nam ne smilijo, ampak — gnusijo! Od človek, ki je ves iz sebe, ker bi hotel družega goniti v obup, a mu ne gre stvar po želji, ker se oni drugi brani, od takega človeka se moramo obračati v opravičeni nevolji. Čemu kriče sedaj o »slavizaciji«?! Kdo je kriv temu, ako so si oni domisljali v nasilni npravi svoji in v svoji krivičnosti, da ne pride, o čemer so uverjeni vsi drugi, da pride, ker mora priti prej ali slej. In ta slej — tako mislimo — ne leži baš v toliki daljavi.

Dejstvo, da je zastopnik državnega pravdnistva v Trstu te dni plaidiral slovenski na razpravi proti slovenskemu obtožencu in da se v poslednji čas tudi na okrožnem sodišču v Rovinju na razpravah proti hrvatskim obtožencem tem poslednjim baje nekoliko tolmači tudi v hrvatskem jeziku, torej dejstvo, kakor je narekujeta zakon in narava, je toliko razburilo »Piccolo«, da kliče na mobilizacijo vso črne vojsko v italijanski stranki. Državni in deželni poslanci, občinski zastopi, društva, »naši odvetniki« — vsi, vsi naj protestujejo — proti čemu?! In v kak namen?

Ali naj polemizujemo resno s takimi ljudmi, ali naj jim navajamo izreke velikega pravoslovca Iheringa, da bi nas razumeli, kako nezmislno je, ako se sklicujejo oni na to, kar je bilo do sedaj na sodiščih v Gorici, Trstu in Rovinju, nezmislno, ker tisočletja krivice ne morejo ustvarjati ni trenotek pravice?! Ali naj pravimo takim ljudem, da taka logika ni nikaka logika, ampak le pojav med poštenimi ljudmi neobičajnih nazorov, ako trdi kdo, da se krivica, ker se je vršila dosedaj, mora vršiti tudi na dalje?! In to dela tudi »Piccolo«. Sicer pa se nam zdi, da ga je večeraj obšlo nekaj kakor spoznanje o ničvrednosti lastnega dokazovanja in o tem, kako malo uspeha je pričakovati od mobilizacije črne vojske njegove. Kajti nena-vadno skromen je, ko označa namen te mobilizacije. »Kričite, da bode svet, če ne družega, vedel, vsaj to, da — še živimo!« Res, tako kliče »Piccolo«. Ali, če nočejo družega, resne bi trebalo, da bi se gospóda metali v stroške in situosti, kakor jih provzroča mobilizacija črne vojske.

Stojte, še nekaj! »Piccolo« govori o italijanskem značaju pokrajina. Nočemo prigovarjati, le pojasnila bi želeli, kako da na taki čisti italijanski zemlji živi veliko več — Slovanov nego Italijanov?! Pa bodisi kakor hoče, kdo bi se mogel vzdržati smeha, ako čita v »Piccolu«, da hočejo braniti pokrajine, »conferiteci dai nostri avi — latini« čim je pomislil, da velmožni v uredništvu na lesnem trgu je nemško vzgojen ogerski Žid, ki niti laški ne zna!! Altro che »avi latini«!

Kaj, sedaj že se zgražajo radi »slavizacije«, sedaj, ko smo komaj začeli, ko mora priti še mnogo, mnogo, predno bomo mirovali. He gospóda, kakih stvari boste morali čuti še!!

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Rojanu bode imela v nedeljo, dne 13. novembra t. l., ob 4. in pol uri pop. v otroškem vrtu v Rojanu izredni občni zbor, na kateri se vabijo ne samo udinje te podružnice, ampak vse slovensko ženstvo iz Rojana, Barkovelj, Grete in drugod.

Povod temu izrednemu občnemu zboru je v prvi vrsti, da tudi me Slovenke ob obalih jadranskega morja, o priliki jubileja Njeg. Veličanstva, pokažemo na primeren način, da smo zveste hčere slovenskega naroda, ki je bil vsikdar pripravljen preleti kri za vladarsko hišo in milo našo domovino. Narod naš je bil vsikdar zvest habsburški dinastiji. Ako pokažemo, da smo zveste hčere tega naroda, dokažemo tudi, da smo zveste hčere Avstrije. — Zatorej Slovenke, udeležite se vse tega zbora!

Na dnevnem redu je govor predsednice, odborov predlog, kako naj se proslavi petdesetletnica in slučajni predlogi.

»**Slovenke**« št. 23. izšla je danes in prinaša sledečo vsebino: Askere: Otožnost — pesem. — Máricea II.: Vrnitev — pesem. — Karol Dolence: Srečanje. — Medved: Črni šal — pesem. — Máricea II.: Prijateljska pisma uredništvu »Slovenke«. — Dan vernih duš. — Vida: Pesmi. — Litera-

tura za mladino. — Zorana: Komu velja? — Grof Lev Tolstoj. — Književnost in umetnost. — Razno. — Doma.

Odbor kmetijske družbe tržaške bode imel svojo redno sejo v petek dne 11. t. m. ob 2. uri in pol popoldne v svoji pisarni, ulica Geppa št. 14. I. nadstropje.

Načelnništvo akad. podružnice v Gradu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani sestavilo se je za leto 1898/99. tako-le: Prvomestnik iur. Ivan Zemlji; podpredsednik iur. Slavko Krmavnar; zapisnikar iur. Rudolf Potočnik; blagajnik iur. Ivan Langerholz; namestnik iur. Bogumil Senekovič.

Tržaškim trgovcem in obrtnikom. — V »Goriški tiskarni« izide do 15. decembra zopet »Ročni Kažipot« z natančnim imenikom vseh (cerkvenih, avtonomnih in državnih) uradov z osebjem, trgovcev in obrtnikov itd. na Goriškem. Podatki iz Trsta in Istre bodo letos že popolni. Ker dobé »Kažipot« vsi naročniki »Soče« brezplačno in se bo še posebej prodajal, imajo oglašiti v njem gotovo kar najboljši uspeh. Kdor hoče torej svojo trgovino ali obrt priporočiti občinstvu izven Trsta, naj se takoj oglašiti; čas je le še do konca tega meseca. — Cena oglasom je postavljena takó nizko, da bi nikdo ne smel zamuditi te lepe prilike; stane namreč cela stran le 6 gld., pol strani pa 3-50 gld. — Oglase z denarjem vred je poslati »Goriški tiskarni«, A. Gabršček v Gorici.

V pošto hranilnico v Trstu je uložilo v mesecu oktobru 5387 strank znesek 190.617 gld. 66 nvč. V čerknem prometu je bilo 23108 ulog v ukupnem znesku 3.111.624 gld. 08 nvč. Na hranilne knjižice se je izplačalo v 258 slučajih 188.144 gld. 26 nvč. v čerknem prometu pa v 3470 slučajih 1.454.650 gld. 66 nvč.

Iz zaporov v Kopru so ubežali minole sobote ob lepem belem dnevu trije kaznenci. Ponarejenimi ključi so odprli 4 vrata v prizemlju, kjer so bili zaprti v ločenih celicah, a potem so se spu-stili preko obgrajnega zida najbrže pomočjo rjuh. Dospevši na dvorišče nekega kmeta, so vrgli od sebe jopiče in čepice in so si nadeli nekaj kmetovalskega orodja, zbok česar so izgledali kakor navadni delavci. Čim se je doznalo o drznem begu, so hitele patrolje v okolico kopersko in se je tudi brzojavilo na vse strani. Ta trojica so bili: neki Carlini, Anton Cepilo iz Kal pri Postojini in Josip Legiša, pristojen menda v Mavhinje. Dosedaj so vjeli zopet le prvega. Prijeli so ga namreč kmetje pomjanski. V interesu varnosti imetja itak ubozega prebivalstva po okolici koperski bilo bi želeli, da bi se tudi ostala dva čim prej povrnila v zapore koperske.

Kaznovana radovednost. Včeraj zjutraj ob 7. uri so doveli v yozu na zdravniško postajo nekega bolnika. Kakor je že navada ob takih prilikah, nabralo se je v hipu vse polno radovedne-žev. Ko so najintenzivneje prodajali zijala, je potegnili burja in je razbila nekaj šip v drugem nadstropju, katerih črepinje so se usule na gledalce, tako, da so se le-ti razpršili zbegani, ker niso prav vedeli, kaj se je zgodilo. Druge nesreče ni bilo.

Izpred sodišča. Včeraj so stali pred de-želnim sodiščem: 20-letni težak Viktor Simčič iz Ljubljane je dobil 6 mesecev ječe radi zločina proti pravdnosti; 16-letni Vincenc Milič iz Repniča 4 mesece radi javnega nasilstva; 41-letni sensal Rudolf Heiland je bil oproščen, a razprava zoper 36-letnega krojača Emilija Reggio se je odložila, ker bode zaslišati še novih prič.

Stara pesem, ki pa ostane nova za vedno. 27-letni Ferdinand C. in 33-letni Vincenc C. sta se skregala radi — žensk, potem sta se popraskala malo in sedaj sedita oba v ulici Tigor. Stara pesem, ki se pa gotovo ponovi še v neštevilnih varijacijah.

Dva dečka zginola. Sinoči sta prišli v urad pilotov dve ženski, s prijavo, da sta zginola njiju sina na dosedaj nepoznan način. Jednemu je 15, jednemu je 18 let. Minole nedelje so si še z drugimi tovariši najeli ladijco, da bi se vozili po zalivu. Od tedaj se niste vrnili več. Oblast je takoj brzojavila v razna pristanišča.

Koledar.

Danes v torek 8. novembra: Bogomir, škof; Asta, dev. Jutri v sredo 9. novembra: Božidar, m.; Orest, m.

Solučni:		Lunin:	
Izhod ob 7. uri 11 min.	Izhod ob 12. uri 19 min.		
Zahod „ 4. „ 16 „	Zahod „ 1. „ 43 „		

Ta je 45. teden. Danes je 311. dan tega leta, imamo torej še 54 dni.

Različne vesti

Strahovit veter. Iz Šuice, okraja Ljvno, javljajo: Te dni je bil tukaj strahovit veter, kakor šneža ne pomni niti najstarejši ljudje. Škoda je velika. Veter je prevrnil nekoliko hiš, prevrnil je tudi zvonik ondolne cerkve in vrgel zvonove daleč tja po zemlji.

Petdesetletnica krakovskega »Czasa«. Ta najodličnejši poljski dnevnik in zajedno glasilo poljskega kluba v parlamentu na Dunaju je slavil 5. t. m. petdesetletnico svojega obstanka. Pred petdesetimi leti ga je ustanovilo malo število odličnih Poljakov in poljskih parlamentarev. »Czas« se je moral od začetka svojega postanka veliko boriti; njegovemu postanku ni bila povod špekulacija, zanj se moralo mnogo žrtvovati in v vseh njegovih letnikih se ne nahaja ni jedna beseda, s katero bi se sramotila človeška čast. Njegov boj je bil vedno viteški in njegovi argumenti vedno stvarni. Slavnostna številka o priliki njegove petdesetletnice prinaša zgodovino lista ter imena vseh njegovih dosedanjih glavnih urednikov, sotrudnikov in politikov, ki so spisali za »Czas«, med katerimi se nahajajo najodličnejša imena.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 8. (Zbornica poslancev.) Med došlimi spisi je vladna predloga o redu za pomorščake avstrijske mornarice. Zbornica je nadaljevala razpravo o predlogih, da se ministerstvo Thunovo postavi pod obtožbo. Poslanec vitez Jaworski je protestoval v imenu Poljakov in večine proti izjavam Schönererjev v zadnji seji. Vitez Jaworski je izjavil z ozirom na govor Schönererjev, da je trditev, da hoče večina porušiti Avstrijo, le prazna fraza. Večina hoče mir med narodi, jednake pravice, pa tudi jednake dolžnosti. Po takih govorih, kakoršne ima poslanec Schönerer, se ne pospešuje mir, kakor tudi ne velemoče države. Schönerer je navajal Bismarcka. Toda, ako bi Bismarck živel, bi najodločneje zavrnil Schönererja.

Kar se tiče predmeta razpravi so pripravljeni Poljaki varovati konstitucionalne pravice parlamenta; toda javnim pravicam odgovarjajo tudi javne dolžnosti. Čim je v parlamentu nemožno, da bi se dovolil proračun, mora vlada poseči po provizoriju na podlagi § 14.

Govor Jaworskega je spremljala živa pohvala in ploskanje na desni, a hrupno vsklikanje med Schönererjanci.

Poslanec dr. Bareuter je počel govoriti.

Dunaj 8. »Fremdenblatt« potrja, da je Nj. Veličanstvo potrdilo izvolitev dr. Grafa županom v Gradcu.

Dunaj 8. »Wiener Zeitung« objavlja cesarsko ročno pismo do Nj. ces. in kr. visokosti nadvojvode Reinerja, s katerim se istemu na lastno željo odjemlje mesto protektorja avstrijskega muzeja za umetnost in industrijo.

Dunaj 8. V razpravo je danes posegel tudi finančni minister dr. Kaizl, ki je dokazoval, da vlada ni mogla drugače, nego da je porabila § 14. Med govorom finančnega ministra so glasno oporekali Schönererjanci. Poslednji so oporekali tudi poslancu Stürgkhu, ko je protestoval proti izjavam Schönererjevem v zadnji seji. Schönerer in Wolf sta se takoj priglasila za besedo, toda za Stürgkhom je začel dovoriti dr. Funke.

Berolin 8. »Nationalzeitung« obsoja najostreje zadnji nastop Schönererja v državnem zboru. Rečeni list pravi: »Če tudi gojimo toplo zanimanje za soplemenike onkraj črno-rumenih kolov, pa bi se nikakor ne mogli sprijazniti z frazastim demagogstvom Schönererjevem.

Madrid 8. Govori se, da cesarska dvojica nemška, povodom nje vožnje po Srednjemzemskem morju, dospe dne 20. t. m. v Kadiks.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 8. novembra. (Izv. brzjav.) Pšenica za december 73¹/₄, za maj 70³/₄. Koruza za december 37³/₄, za maj 38³/₄. Mast 532.

V Barkovljah

se prodaja
večerno izdanje „EDINOSTI“
v tobakarni gosp. Frana Ščuka
(„Narodni dom“.)

100 do 300 gld.

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srčk. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII. Deutschegasse 8.**

FILIJALKA BANKE UNION V TRSTU

se peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih obrestuje:

Vrednostne papirje:

po 2¹/₂% proti 5 dnevni odpovedi
" 2¹/₂% " 12 " "
" 3¹/₂% " 4 mesečni "
" 3¹/₂% " 8 " "
" 3¹/₂% " 1 letni "

Napoleone:

po 2 % proti 20 dnevni odpovedi
" 2¹/₂% " 40 " "
" 2³/₄% " 3 mesečni "
" 3 % " 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2³/₄% do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

CASSA DI RISPARMIO TRIESTINA (Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne ulege v bankoveih od 50 nvč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razen praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižice 3%

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.

Eskomtjuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3¹/₂%

Posojuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld. po 4¹/₂%
Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 5¹/₂%

Daje denar proti vknjiženju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru.

Na najvišje povelje Njegovega c. in kr. apostolskega Veličanstva.

XXXII. ces. kr. državna loterija

za civilne dobrodelne namene v tej državni polovini.

Ta denarna loterija, jedina v Avstriji zakonita dovoljena, obsega 12034 dobitkov v goto čini v skupnem znesku 401.800 kron.

Glavni dobitek znaša

200.000 kron

Za izplačanje dobitkov jamči c. kr. loterijski zaklad.

Žrebanje nepreklicno dne 15. decembra 1898.

Jedna srečka stane 4 krone.

Srečke dobiva se pri oddelku za državne loterije na Dunaju, I. Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, v tobakarnah, pri davčnih, poštnih, brzjavah in železniških uradih, v menjalnicah itd.; igralni načrti gratis za kupce srečk.

Srečke se dopošljejo poštino prosto.

C. kr. loterijska direkcija
oddelek za državne loterije.

PRSNÍ PRAH (prah za izvoščeke)

(ne kašljaj).

najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim kataricnim afekcijam.

Škatljica z navodilom po 30 nvč. Dobiva se jedino v lekarni **PRAXMARER, „Pri dveh zamorcih“** občinska palača, Trst.

Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

Velik zaslužek!

za posestnike menjalnic, kupce, agente itd. originalne srečke

(ne pisma na obroke), katere se oddajo lahko v velikem številu. Ponudbe pod »Losgeschäft 7214« na **Haasenstein & Vogler, Dunaj.**

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 ¹ / ₄ %	30-dnevni odkaz 2 ¹ / ₂ %
30- " " 3 ¹ / ₄ %	3-mesečni " 2 ¹ / ₂ %
	6- " " 2 ¹ / ₂ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankoveih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepst z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obresti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako a Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomost, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovei itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Prijateljem dobre vinske kapljice pozor!

V gostilni „Konsumnega društva pri sv. Ivanu“ toči se izvrstno vino, in sicer: novi in stari refošk ter belo domače.

Vse po 48 nvč.

Za obilen obisk se priporoča

„Konsumno društvo“ pri sv. Ivanu.